

עין משפט
גד מצוה

יבינו חננאל

וספקינן התם גבי ירישע
למחבר תורה וכל ישראל
למלכין חמור מעבדות,
אבל ירישע כגון תלמוד
ד'רבי דרבי, עבדות חמורה
ממנו וכן פורים. אמר
ר' יהושע כן לוי ארור
לאדם לתת חמור שלום
כלית. וחישינן שמא יש
לוי מוכיר לו שם
נשים, ש"ה תלמוד תורה
ירידת קיל, והתנן גבי
כבוד מלכותו לא
מסמכותו, ואמר רבי
נחום הוה אי מרע במי
תלמי חכם, כל שכן
תוכוה ופירוש. וספקין
כבוד תורה כגון הספר
תלמידי חכמים וביצוע
הוא. אמרין דרבי חמור
מפירוש. אבל תלמוד תורה
לכבוד תורה מעבדות ופירוש.

אמר רבא פשיטא לי
עבודה זרה וקרא מילה
קרא מילה עדיף, כדו
יוסי ברי חנינא, וכן קרא
מילה עדיף. תלמוד
תורה, מרשבטין דבי
רבי תלמוד תורה ובין
למשמע קרא מילה.
וכן קבורת מה מצוה
עדיף תלמוד תורה, דמי
בטלין תלמוד תורה
הוצאת הפה ולהנחת
ההלכה. (א) ואסקת דקבורה
מה מצוה עדיף, מילה,
דגול כבוד תורה, דמי
שזוהית את אל תעשה
בשבתה. ויפוש כעין
וקן שראה בהמת חבירו
והוא יתירה. ואין כבודו
מנוחיה בהמה,
אע"פ חייב להשיבה, שמי
מאמינו ואמינו שנים

אשרתה נתקלם, בארז
(צד) כגון וכן שאין כבודו
התחביר לפני הכבוד
שיראו סטור מלחשים,
נמצא כבוד וקון דומה
הכבוד וקון דומה
התחלשם, וכן אם יש לפני
כבוד מצות עבדו ומה
מצות, מה מצות עבד
ויבטל עבדו, מה מצות
ולאחורו דרכיה בניז
למור, למור למור, למור
לאחורו ומה מוטל לאחורו
אל כל שכן, אם כן מה
למור למור, למור למור.
הרי שהיה הולך לשוטט
אם סחפו ולמור אל כן,
בשבתיהן אף על פי ש
מצות שהיו חייב
ברבם ברוחם חב

ראשון הפסח והמילה מצ
לעשות הפסח [וגו']. וכתי
ישמא, דייקין מדכתיב וה
ימול ונכרתה, כלומר אינו

ה. כל זמן ששכינה וארון
במשכן המטה לא גרם
לדין (סג) גרם ליה דקאמר
ל"ל דמה שנענש שלא

מלמד של בעומק
שמואל בר אבניא
מהקרבת תמידין
קשיא הא דרבי
התנן ^{פ"ט} בשם
מטפחות ר' ישמעאל
למטה מטפחות
ובפורים מענות ומטפחות
מקוננות ואמר רב
בפני תלמיד חכם
בבבד תורה קאמרת
תלמוד תורה דייחית
עבודה ומקרא מגילה
'מור' יוסי בר גינאי
מגילה מקרא מגילה
היה חלוקה תורה

[illegible]

וימכור בית מושב עיר
וצאמר ריב"ל כ"ך שא
היא עיר גדולה כל
האימפריה ליה אע"ג
שיש גרון ככרך מא
תנאי רבי אליעזר ב
עכשיו והיה לו קורם
י"ה כזה"ל דמהני גבי ערי
דף ה' א' אמרין דנעריא
אליהם וי"ה היה לנו לומר
גם כן דין הוא שיקראו
לא מלתי בשום מקום דה
ההמנים מדוקים מאד נע
ידע דע שנמנו כל הבתים
לא חשיב ירקק וזכין לומר
ויו"ד ז"ל: **והתנאי** רבי
קאשנה קדשה לאשמה
דף א' א' לא קדשה קדשה
מאי מהני מה שהיה כרך
נעשה כרך דכפתמא ליכא
לא ליאכל אלא כדאמר רב

א טהור ובדרך לא היה וחרל
לו פת יכול יטמא, אמרת לא
[נה], וכן [ו]על זכר אשר לא
מטעה, יכול גם למת מצוה לא

הא דרבים. דהתם כל ישר
מטפחות. על לבן: אבל ל
ואחזו קינה עיניו שכולן עו
אחריה: ס"ס דיחיד. ביטור

של ה'הלכה'⁶ ואמר רב
ל תלמוד תורה יותר
אמר י'עתה באתי לא
א דיחיד ודיחיד קל
ר מענות אבל לא
אומר אם היו סמוכות
שי חדשים בחנוכה
ת כזה בזה (א) אבל לא
ר הונא א'אין מועד
שן תנוכה ופורים
וד תורה דיחיד חמור
אמר רבא פשיטא לי
מקרא מגילה עריך
לתלמוד תורה ומקרא
דיף מדרסכו של בית
הא דאמר רבא מצינו

[illegible]

וַיֵּשֶׁב וּלְבָסוֹף הָוּקָף נָדָר
חֹמָה ^{מִן} שְׁהוּקָף וּלְבָסוֹ
נָדָר בּוֹ עֲשֶׂרָה בַמִּלִּין נָדָר
וַיֵּשֶׁב בָּה עֲשֶׂרָה בַמִּלִּין
מִקְלָעֵי לִיָּה מַעֲלָמָא וְ
חֹרֵב אֵילִימָא חֲרָבוֹ חֹמָה
וַיֹּסִי אֹמֶר ^{אֶ}אֲשֶׁר לִי
לִכֵּן אֵלָא מֵאֵי חֲרָב שְׁחָ

וומה דהיינו הוקף ולבסוף י
מה חומתה אע"פ דלחן י
ישב ולבסוף הוקף בני דמכס
מגילה גע"ז שסרי היקף של
כר חומה של ו"ח"ת קמן
ול ויהי כמו חומה סביב י
כר לומר דקרא חתם לא משמע
הכא דקאמר נדון ככפר מיי
יחזיקו בברי יוש' אומר ו
אלא לעמוד לבד ולי לומר ד
יונים: **פלא** שהרב מפרש
מחילה הוה ליה כפר שנט
למיתש שמה יתקרו דירי
עד פסם אחרת אפילו הכי

ואיש כי ימכור בית מושב עיר
עשרה בטלנין, שבטלין ממלאכת
וכן כרך שהיו בו עשרה בטלנין
בו כל מצות הנוהגות בכרך, או

אל הוּ: **מענות**. הספד על המת: **ולא מקוננות**. והתסס מפרס אחור עיניו ונת כחח קינה אחת אחרת ויכול עינות לתמוזר כל מעדות ופורס: **מדריבי יוס' בן קרינא**. דריש'ל משמחה ירי: **ולאחורו מה ס'ל**. גבי נזיר כחבי על נפש מת לא יבא (במדבר ו) הרי הכל במשמע הדר כחבי כחבי כחריה קרא יחור'ל לאחי ולחמי ולחמי ולחמי ויחמי כ' דריש לה כספרי'ל לאחי לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מזוה לאחיו מה מ'ל שם היה כהן וזיר ע"ש שקדוש ב' קדושים לאחיו לא יטמא אלא מיטמא הוא למת מזוה לאחיו אבל היה כהן גדול וזיר לאחיו לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מזוה דעל כרחק כולו למעוטי מת מזוה אין לתקן אס וחינו ענין לו חנה ענין למדריב ולחמי מה מ'ל ב' ואס אינו ענין לאחי חנה ענין לענין ביטול עבודה וימלה מפני מת מזוה: **שמה לו פת**. אה אחיו: **אפרס לא יטמא** שם שזו אחיו חנה

מירורו לשמא לקרוביו ק' הוא ז'
לא יבטל מוספח: **אלם לא תעשה.**
דכמיז לא חוכל להפעל (דגרים) ו'
וכמיז' והתעללות פשמים שחלה
מתעלל כגון זקן ואינו לפי כבודו: ו'
בנחל. מקום נמוך: **בשמים ולבסוף**
הווק. שמשמש מחלה בשמים
הווק חומה יקוד כספר לענן חסין
ערי חומה: **בית מושב עיר חומה.**
בית מושב של עיר חומה: שער
שטלנין. כנעלן ממלאכתן שיהו
מזינין תמיד בבית הכנסת שחרית
וערבית כדאמרין במסכת ברכות
(דף ו') כיון שבה קב"ה בבית הכנסת
ולא מלא שם עשרה וכו': **טינא.**
בפירוש בנתי' (דף י') **כרך אטריגרי**
ליה. דכל כרך אינו אלא מקום שיוקין
שכנסתם שם מכל ד' גדולי הוא יותר
מער גדולה: **דמיקלטי ליה מעלמא.**
אנשי הרבה ויש הרבה מן העלם
ממלאכה שאין עושין מלאכה אלא
במקומן אפילו הכי בעינן קעונון דומיין
ללא משתכחין: **יש און.** שמור והווק:
לד

כַּכְּפָר מֵאֵט דְּכַתִּיב וַיֹּאשִׁי כִי יֵשֶׁב וְלֹא שִׁיבָה וּלְכַסּוֹף הוֹקֵף כַּכְּפָר מֵאֵי קִמְל' תִּנְיָנָא ^יאִיזו פְּחוּת מִכָּאן הִרִי זֶה כִּפּר כִּדְּאִמְרֵי רִיב"ל כִּדְּשַׁחֲרֵב וּלְכַסּוֹף וְתִתִּי יֵשֶׁב אֵין לֹא יֵשֶׁב לֹא וְהָאֵל חוּמָה ^באֵף עַל פִּי שְׁאִין לוֹ דִּבְמַעֲשֶׂרָה בְּמִלְּנִין וְאִמְרֵי רִיב"ל

[illegible]

וומה, שקדם בעיר חומה ולא קדם בניין הבית ל
ויושבין בבית הכנסת, ואע"ג דאיתו להו מעלמא
וחרב, ועוד חזרו [בר] ועכשיו יש בו עשרה כס
ל כרך שהוקף ולבסוף יש, אף על גב דחרבה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואמר לא כי יאמר שר
עבא יד עתה באתי וספלי
הדעש לא פניו ארצה
ישתקו ואמר לו לא
איתי ממדבר לא עבדי:

הדעש יד

2. לאביו ולאמו לאחיו
לאחתי לא יטמא להם
במקום כי נזר אלוהי לו
ראשו: מכבד יד

3. ואש כי ימיר בית
מושב עיר חוקה וחתה
אלתו עיר חת שנת
מטכור וימיר שנת
אלתו: יקרא חת טט

4. ואם לא יקאל עיר
מלאת לא שקה המוקה
אם ויבית אש עיר
אשר לו חתה לצמית
לקנה אתו לדורתי לא

גליון הש"ס
נמ' ולהמנסות בלח.
נהגות ש"ע לה"ע ס'
סה סע"ף א:

הנהגות הב"ח
(א) גם' ומטפחות בזה
וכזה אינן מקוננות:
(ב) תוס' ד"ה סך שיטת
וכו' בט"ו דהויא מוקפת
תוס':

החוקים החדשים

[illegible]

אכסנאיים, הרי זה כפר.
טלגין, נידון ככרך, נוהגין
תומתו הרי הוא ככרך.